Budapest, 1912 VII/11én

VI. VÁROSLIGETI-FASOR 20A.

MTA FIL. INT.
Lukács Arc.

Édes fiam, már napok óta készülök Neked írni és alig birom rászánni magamat. Nagyon, nagyon sok mondanivalóm lenne, de leírni nem lehet, nem birom. Várnom kell, a míg a nyáron találkozhatunk. Sok minden Rikivel összefüggésben és még más is. Nagyon komoly konfliktusok között vagyok és persze ilyenkor Te sohasem vagy itthon. Nincs senki, a kivel jól kibeszélhetném magamat. Mert ezeket a dolgokat csakis Veled lehet majd

megbeszélni. Hogy mit kell tennem, azt tudom, mert csak egy lehetőség van, mindent úgy hagyni, ahogyan most van. Bár hiszi magad is tudod, mennyire nem jó. De hát muszáj. Mert mit csinálják? Gondoltam már sokat az elválásra, de a gyerekek miatt ez nagyon rossz volna. Rikivel nem értjük meg egymást, sőt mindig távolabb kerülünk egymástól. Papával Riki nem fér össze, mindig ujabb és ujabb jelenetek vannak és mindig Papa pártján vagyok. És hogy ez annyira impulsiven van meg nálam, és a princip Papának igazat adás, ez már egy nagyon is rossz jele a Riki és én közötti fennálló érzéseknek. Vagy talán már nincsenek is. De mindezen még átvergődném, ha nem történt volna velem valami, a mi majdnem katasztrofális erővel nehezedett reám. Most már, a legrosszabb időn túl vagyok – de nagyon keserves időt éltem át. Szeretek valakit, a ki viszont szeret és nem lehet semmit sem tenni, mint egymásról lemondani és iparkodni jó barátnak maradni, a meddig

is voltunk. Nem lehet mást
tenni, mert ő is családos ember,
én is az vagyok. Képzelheted, édes
fiam milyen lelkiállapotban va-
gyok; milyen izgalmak között élek.
Itthon, ha eljön, soha egy szót sem
beszélhetünk. Kénytelen vagyok sé-
tálni menni, és az utcán mindent
megbeszélni. Legalább az jó és szép
a dologban, hogy annyira tudunk
egymással beszélni mindenről.
Ez sok reményt ad arra, hogy a
jövőben is jó barátok mara-
dunk. Most egy két nap múlva
haza megy F-be és őszig, ta-
lán novemberig nem látjuk

MTA FIL. INT.
Lukács Arch

VI. VÁROSLIGETI-FASOR 20A.

MTA FIL. INT.
Lukács Arc.

1912 júl. 11.

egymást. Addig nyugodtabbak
leszünk és tisztábban látjuk majd
a helyzetet. Most már tudod is,
hogy kiről van szó. Minden
részletről élőszóval többet, hogyan
keletkezett, hogy tudtuk meg egy-
másról. Nagyon iparkodunk le-
küzdeni és menni fog, mert kell.
Ez történt velem, és ezért nem
bírtam neked írni. Ha felelsz,
~~ágl~~ ajánlva küldd a levelet és
pecsételd le hátul a borítékot,
mert azt nem lehet kinyitni.

1912 júl. 11.

MTA FIL. INT. Lukács Arch.

Írj minél előbb; szeretném tudni, mit szólsz a dologhoz. Más nem tudja, persze, csak Te és ő nem tudja, hogy Neked megírtam. Nem is akarom, hogy tudja! Most képzeld el ilyennek belső bajokkal küzdeni és közben mintha valami ördög szállta volna meg Kikit olyan szeszélyes. Már sokszor azt hittem, nem bírom tovább. Csak itt lettél volna! Nagyon különös ám az élet! Ez úgy szakadt rám, mint a mennykő. Egy perc alatt történt.

Édes fiam, nem is írok most többet erről, majd ha hallok Tőled erről, talán megint levelet írok róla; de legjobb lesz majd élőszóval. —

A mi a könyvszekrényedet illeti, úgy a nagy szekrény 3 részből áll, és szét lehet szedni mindig, úgyszintén hozzá lehet csatolni bármikor egy v. több szekrényt. A többi dolog minden rendben van. Csak most túl izgatott vagyok, hogy róla bővebben írjak. Felelj mamának! Szeretettel

Mici

MTA FIL. INT. Lukács Arch

Ungc 20–1111/63

Sokra jönne, nem is volt most több
onda, majd ha hallja. Többi ezen
talán még ma kérdezték, az ezt
jobb ezt nagyobb pénzvagy—
a mai könyvnyomásodat illetőleg
úgy a dolog nálunk? Szegény, mert
de nézd, tehet mindenkit vagy
reményi, hogy levelet a
hónapban vagy 2. tető
a többi oldal marad
van. Ujsze nagyon sokat
nappal vagy tartós
jobb. Talán Nagyon
a menny két légy [illegible]
Artur